

Л. Ю. Торовець,

*слухач магістратури кафедри управління охороною, здоров'я та публічного адміністрування,
Національний університет охорони здоров'я України імені П. А. Шупика*

ORCID ID: 0000-0001-9349-7084

Я. Ф. Радши,

*д. держ. упр., професор кафедри управління охороною здоров'я та публічного адміністрування,
Національний університет охорони здоров'я України імені П. А. Шупика*

ORCID ID:0000-0002-8374-5424

DOI: 10.32702/2306-6814.2021.7.98

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ

L. Torovets,

Master's student of the Department of Management health care and public administration,
Shupyk National Healthcare University of Ukraine Kyiv, Ukraine

Ya. Radysh,

Doctor of Sciences in Public Administration,

Professor of the Department of Healthcare Management and Public Administration,
Shupyk National Healthcare University of Ukraine Kyiv, Ukraine

LEGAL REGULATION OF FINANCIAL ACTIVITY OF PUBLIC AUTHORITIES

Фінансова діяльність органів публічної влади передбачає собою розподіл і перерозподіл грошових ресурсів, які формуються як частина валового внутрішнього продукту і національного доходу. Це об'єктивно необхідно, тому що його існування виникає з попиту суспільства на товари — грошові відносини ефективні, але не виникають самі по собі. Їх використання вимагає цілеспрямованої діяльності громадськості, їх об'єднань та муніципалітетів. Нині одним з пріоритетних напрямів розвитку фінансового права є вивчення характеру фінансової діяльності органів публічної влади, а також визначення характеристик нормативно-правових актів. Для визначення і підтвердження об'єктивних передумов для формування і здійснення фінансової діяльності в країні і муніципалітетах, фактори створення сучасної фінансової системи стали особливо важливими, тому що погляди, висловлені в літературі, ставлять під сумнів погляди, які переважають. Здійснення фінансової діяльності місцевого самоврядування передбачає створення чіткої правової системи в сфері місцевого самоврядування. Успіх системи залежить головним чином від того, повністю чи ні закони і постанови відображають основні характеристики системи, пов'язаних з громадськістю.

Дослідження фінансової діяльності органів публічної влади набуває все більшої актуальності через нестабільність товарних валют в суспільстві. Тому предметом цього дослідження є аналіз характеру та суті фінансової діяльності в частині напрямів функціонування органів публічної влади. Ще одним важливим напрямком цього дослідження є вивчення правових основ фінансової діяльності держави і муніципалітетів, оскільки форма і політика її здійснення визначаються державою в ряді нормативних актів. На основі аналізу фінансової діяльності органів публічної влади в Україні, в статті виділені питання, які потребують вирішення на сучасному етапі та сформований проект Концепції регулювання фінансової діяльності органів публічної влади.

The financial activity of public authorities involves the distribution and redistribution of monetary resources, which are formed as part of gross domestic product and national income. This is objectively necessary because its existence arises from society's demand for goods — monetary relations are effective, but do not arise by themselves. Their use requires purposeful activity of the public, their associations and municipalities. Currently, one of the priority areas of financial law is to study the nature of the financial activities of public authorities, as well as to determine the characteristics of regulations. In order to determine and confirm the objective preconditions for the formation and implementation of financial activities in the country and municipalities, the factors of creating a modern financial system have become especially important because the views expressed in the literature call into question the prevailing views. The implementation of financial activities of local self-government involves the creation of a clear legal system in the field of local self-government. The success of the system depends mainly on whether or not laws and regulations fully reflect the basic characteristics of the system related to the public.

The study of financial activities of public authorities is becoming increasingly important due to the instability of commodity currencies in society. Therefore, the subject of this study is an analysis of the nature and essence of financial activities in terms of the functioning of public authorities. Another important area of this study is to study the legal basis of financial activities of the state and municipalities, as the form and policy of its implementation are determined by the state in a number of regulations. Based on the analysis of the financial activity of public authorities in Ukraine, the article highlights issues that need to be addressed at the present stage and formed a draft Concept for the regulation of financial activities of public authorities.

*Ключові слова: управління, регулювання, забезпечення, система, органи публічної влади, удосконалення.
Key words: management, regulation, provision, system, public authorities, improvement.*

ВСТУП

У сучасних умовах розвитку в Україні зберігається значний баланс фінансової підтримки муніципалітетів. У цьому контексті зростає роль місцевої автономії як найважливішого інституту демократичної правової держави. Це дає можливість громадянам широко брати участь у вирішенні актуальних соціальних і економічних питань та індивідуальних завдань держави.

Реалізація закріпленого в Конституції України принципу незалежності місцевого самоврядування вимагає наявності стабільної фінансової бази в містах. Однак 80% муніципальних утворень України не можуть гарантувати реалізацію своїх проектів і дій. У цьому контексті держава змушена надавати їм постійну фінансову допомогу у вигляді міжнародних транспортних платежів, що не збільшує ділову активність громадян, які проживають у цих містах. Фінансування може надаватися муніципалітетам не тільки в формі державної фінансової допомоги, а й за рахунок збільшення джерел доходу для інтересів муніципалітетів в торгівлі та іншій муніципальної діяльності в межах їх юрисдикції. Ресурси для подальшого розвитку і зміцнення місцевої автономії.

Як і раніше є проблеми з визначенням фінансового і правового статусу муніципалітетів, що займаються фінансовою діяльністю, особливо в сфері нагляду за законодавчою діяльністю у фінансовому секторі.

Отже, є гостра необхідність у науковій перевірці та формулюванні практичних рекомендацій щодо зміни порядку надходження доходів місцевого самоврядування. Це вимагає ідеологічного підходу до вивчення за-

конів і постанов про фіскальну діяльність як діяльності державних фінансів. Це не тільки теоретичне питання для подальшого розвитку фінансового права, а й дуже важливий етап з точки зору правозастосування.

Вищевикладене підтверджує важливість, своєчасність і практичну значимість дослідження нормативних правових актів у галузі фінансової діяльності органів публічної влади.

МЕТА СТАТТІ

Мета статті — сформулювати теоретичну концепцію і практичні пропозиції, спрямовані на вдосконалення нормативно-правових актів, що регулюють фінансову діяльність органів публічної влади.

Об'єктом дослідження є фінансова діяльність органів публічної влади.

Предметом дослідження — сукупність суспільно-економічних відносин, які виникають між суб'єктами державного управління в частині перерозподілу ресурсів та управління фінансовою діяльністю.

АНАЛІЗ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Більшість вчених визначають державу як незалежний орган в фінансових відносинах. Наприклад, Поліщук Я.В. [13], Гуць Я.О. [1] вважають, що в контексті таблиці державного бюджету встановлення оподаткування безпосередньо береться на себе державою. Поліщук Я.В. писав: "Податковий дизайн не може бути іншим. Всі його аспекти можна розглядати разом як характеристики будь-якого виду оподаткування. Що сто-

сується змісту форми, платник, позиція, співвідношення, умови та інші фактори будуть залежати від конкретного податку" [13; 12].

Лободіна З.М. та Дем'янишин В.Г. [2; 4] стверджують, що держава повністю залежить від фінансових відносин. Для підтвердження цієї позиції вчені вказали, що держава сама є власником податку, який справляється з будь-якого державної установи, а податок, що стягується податковими органами, компенсується з бюджету. Водночас ця країна є учасником міжнародного договору про уникнення подвійного оподаткування і сприймає це як суб'єкт міжнародного права (слід зазначити, що країна діє аналогічним чином при встановленні і введення податків) [17].

Начебто те ж саме вказав і Малишко В.В. [5], що платник податків обов'язковим учасником є держава. Він пише, що державні фінанси допомагають країні розподіляти і перерозподіляти більшу частину свого валового внутрішнього продукту, що є основною метою податково-бюджетних відносин. Суб'єктами державних фінансів є держава, громадськість і корпоративна структура. Як основний сектор державної фінансової системи, державні фінанси акумулюють майже 80% всього капіталу і опосередковуються через різні фінансові установи, керовані державою.

Пепе Реев стверджує, що основна відмінність між оподаткуванням і громадянством полягає в складі учасників: залежність держави від влади — фундаментальна особливість податкового союзу. Ці країни не показали владного відносини і не можуть бути пов'язані з оподаткуванням [6; 10; 13].

Всі наведені дослідження не мають комплексного системного вивчення правового забезпечення функціонування фінансової системи, що стосуються фінансової діяльності держави і місцевого самоврядування і їх характеру. З цього питання проводилися лише поодинокі дослідження.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Публічна влада може здійснюватися двома способами: безпосередньо громадськістю (люди в цілому або територіальні громади) або через відповідні установи (державними органами). Органи публічної влади за формою поділяють на державні установи та органи місцевого самоврядування. Органи публічної влади — це досить жорстка внутрішня, інтегрована і взаємопов'язана система.

Органи публічної влади України — це група органів державної влади і місцевого самоврядування, створена Конституцією України, мета якої — захищати права, свободи та законні інтереси громадян, національну і соціальну безпеку, а також вирішувати соціальні проблеми. Економічна і культурна структура. Сьогодні існує багато суперечок про те, чи можуть державні органи і органи місцевого самоврядування бути незалежними сторонами в фінансових відносинах і як їх можна врегулювати.

Виділяють три основних позиції:

— по-перше, держава — незалежний і обов'язковий учасник фінансових відносин;

— по-друге, держава бере участь у фінансових і правових відносинах тільки через відповідні державні інститути;

— по-третє, держава вважається основним правом, а не фінансовим засобом зв'язку.

Стаття 92 Конституції України передбачає, що законами може бути встановлений: бюджет України і бюджетна система України; податкові системи, податки і збори; принципи створення і операцій у фінансовій, валютній, кредитній та інвестиційній сферах; стан національної валюти України та іноземних валют; порядок утворення і погашення внутрішнього і зовнішнього боргу; порядок і тип державних випусків і випуску державних облігацій. Очевидно, що сама держава не може реалізувати ці права. Це пов'язано із застосуванням сили відповідним державним органом (у цьому випадку Верховною Радою України). Сама країна ніякими фінансовими зв'язками не забезпечена.

Держава має фінансові відносини з-за власних інтересів, і у державних інститутів також є свої інтереси. Як бачите, така точка зору нелогічна, тому що малоімовірно, що державні органи, створені спеціально для забезпечення дотримання відповідних повноважень, мають свої власні інтереси. В цьому випадку необхідно чітко проаналізувати правовий статус відповідних державних органів, які покликані виконувати певні завдання і дії, а також правовий статус відповідних державних органів як бюджетних установ. Крім того, для організацій, що представляють їхні інтереси, малоімовірно, що "держава буде зацікавлена в меншому капіталі".

Водночас необхідно переконатися, що правник не виключає ситуації, коли держава або територіальні органи є незалежною стороною в цьому відношенні. Тут згадується ситуація, коли громада або регіон є власником відповідного бюджету (ні в якому разі не Верховною Радою України або представником місцевого уряду) і в бюджеті вони виступають в якості основної відповідальності.

Згідно з п. 7 Частини 1 Статті 2 Бюджетного кодексу України бюджетне зобов'язання — всі зобов'язання, взяті протягом бюджетного періоду на основі бюджетних асигнувань, підписання контрактів, закупівель товарів, послуг або інших подібних компаній, які повинні бути оплачені протягом бюджетного періоду в той же період або в майбутньому. Водночас бюджетні зобов'язання можуть приймати тільки бюджетні менеджери. Цей висновок ґрунтується на положеннях другого абзацу Пункту 6 Статті 6 Бюджетного кодексу України, де йдеться, що розпорядник бюджетних коштів, передбачений в бюджеті, має право розпоряджатися бюджетом і платити. Сума, час і ліміт — це бюджету. Розпорядник бюджетних коштів — це бюджетна установа, яке контролюється і має право отримувати бюджети, бюджетні зобов'язання, довгострокові зобов'язання з енергетичних послуг і витрат бюджету (параграф 47, параграф 47 Бюджетного кодексу України). З іншого боку, бюджетні установи, уряду, органів місцевого самоврядування та їх асоціації, які були створені в установленому порядку, повністю підтримуються державним або місцевим бюджетом (пункт 12 статті 2 Бюджетного кодексу України). Таким чином, бюджетні зобов'язання може приймати тільки бюджетні установи. У чинному законі про бюджет держава не визначається як суб'єкт, який має право брати на себе фінансові зобов'язання. Зважаючи на вищевикладене неправильно говорити, що "дер-

жава не повинна розглядатися як правопорушник за виконання своїх фінансових зобов'язань".

Видно, що використання держави безпосередньо в якості позичальника має ідеологічне і політичне значення. Таким чином, можна особливо підкреслити важливість держави в реалізації фінансових відносин. У цьому випадку ми дуже виступаємо за визнання державою і регіональними спільнотами статусу певних юридичних новел, які мають не тільки юридичне значення, а й політико-ідеологічний зміст. Таке ставлення має сенс, тому що, якщо держава чи інші адміністративні органи заявляють про волю і поведінку особи або установи, що володіє державною владою, це може перейти в суспільні відносини.

Очевидно, що чинне українське законодавство визначає територіальну цілісність тільки як населення, об'єднане постійними жителями села, селища чи міста. Ці села є самостійними адміністративними територіями. Підрозділи або адміністративні території, добровільно поділені між жителями кількох сіл. При цьому їх економічні інтереси реалізуються відповідною радою. Що стосується ситуації, то такого визначення немає. Отже, з точки зору національного права держава і територіальні органи є "просто інтелектуальною структурою, результатом загальнонаукового пізнання соціальних явищ". Емпіризм робить держава суб'єктом правових відносин тільки в міжнародному праві. Отже, "поняття держави, як би воно не виражалось, є всеосяжним і проводиться тільки для певних конкретних інтелектуальних цілей". Зважаючи на вищевикладене ми вважаємо, що держава — це широка категорія науки, знання і абстракції; держава не бере участь безпосередньо у фінансових відносинах, оскільки здійснює владу через відповідні державні органи.

Характер фінансових правовідносин визначається багатьма основними принципами. Г.Ф. Шершеневич наголошував, що в разі поведінки, яке стосується різниці у поведінці та інших відносин з емоціями, думками, а не вираження їхньої поведінки, різноманітність соціальних відносин об'єктивно виділяє відносини, які можуть мати правовий характер. Тобто правовідносини передбачають дії, які мають відповідну правову форму, і опосередковують пов'язані з ними правові наслідки. Аксиома — це твердження, що фінансові комунікації, як і інші юридичні комунікації, виробляються, змінюються і припиняються на підставі закону. Це норми фінансового права, які встановлюють модель поведінки сторін в правових відносинах і будуть реалізовані в майбутньому спілкуванні. Роджер Халфина писав: "Юридична комунікація — наслідок правових норм". Таким чином, фінансові відносини є результатом фінансових і правових норм, в яких обговорюються умови їх запровадження, зміни та припинення. З огляду на важливість цих відносин, держава регулює їх, вводячи закони — цей тип закону має вищу юридичну силу, тому що тільки з такою поведінкою його можна змінити і припинити. Тому Ч. 2 Статті 92 Конституції України передбачає, що можуть прийматися тільки закони України: національний бюджет і бюджетна система України; податкові системи, податки і збори; створення і функціонування фінансових, валютних, кредитних і інвестиційних ринків; статус національної валюти в Україні і статус іноземних

валют; освіту і погашення низки внутрішніх і зовнішніх боргів; порядок, види випуску державних цінних паперів.

Водночас фінансові та юридичні правила об'єктивні не тільки з точки зору закону. Вчені справедливо відзначають, що фінансові відносини регулюються різними нормативними актами з різною юридичною силою: законами, розпорядженнями Президента України, постановами і розпорядженнями Кабінету Міністрів України, іншими публічними указами і розпорядженнями органів влади і систем місцевого самоврядування. Однак зовнішнє вираження і склад фінансових законів повинні бути визначені заздалегідь, у моїй країні до сих пір немає чіткої системи і підпорядкованої системи регулювання на законодавчому рівні. Проекти нормативно-правових актів, спрямованих на встановлення та затвердження єдиних обов'язкових вимог для підвищення ефективності та якості регулюючої діяльності. Стабільність і систематизація законів і правил спрямована на створення ефективної правової системи. Однак Верховна Рада України все ще розглядає такі проекти.

За допомогою фінансів можна задовольнити зростаючий попит на відтворення. Фінанси можуть пристокувати співвідношення випуску до споживчого попиту. Характер муніципальних утворень, методи розвитку, обсяг охоплених ними товарно-грошових відносин і їх роль у процесі суспільного виробництва залежать від соціальної економіки, характеру і функції незалежності муніципалітетів. Тому, без сумніву, важливе теоретичне і практичне значення має всебічне вивчення всіх аспектів фінансових відносин муніципальних утворень і нормативно-правової бази регіональних відносин. Фінансова діяльність держави і муніципалітетів. Особливістю фінансової діяльності місцевого самоврядування є те, що реалізація включає планування (накопичення, мобілізацію), розподіл, перерозподіл і використання коштів для реалізації проектів, що надаються місцевим співтовариством і фінансуються державою, а також запланованих і практичних проектів.

Органи місцевого самоврядування можуть встановлювати процедури створення і використання централізованих і децентралізованих грошових фондів самостійно або за участю держави. Вони формуються шляхом збору (накопичення) коштів через податкову систему, муніципальні позики, для управління фінансовими витратами. Все це вимагає розвитку фінансової автономії на місцях, пов'язаної з накопиченням, використанням та розподілом коштів. Розподіл його ВВП залежить від плану розвитку регіону і ґрунтується на ньому. Отже, ВВП не розподіляється по фінансам. Однак неможливо розпорядитися ВВП без засобів, тому що вони опосередковують цей процес, приводячи до розробки, розподілу та використання відповідних коштів.

Метою фінансової діяльності є розподіл або перерозподіл ВВП. Під час фінансової діяльності місцеві некомерційні організації повинні управляти не тільки своїми власними ресурсами, а й роботою державних підприємств, асоціацій та установ при виконанні своїх завдань. У результаті фінансова діяльність незалежних урядів носить короткостроковий характер. Роль незалежних урядів у фінансовій діяльності — це не тільки тримач влади, а й власник бізнес-одиниць. Слід зазна-

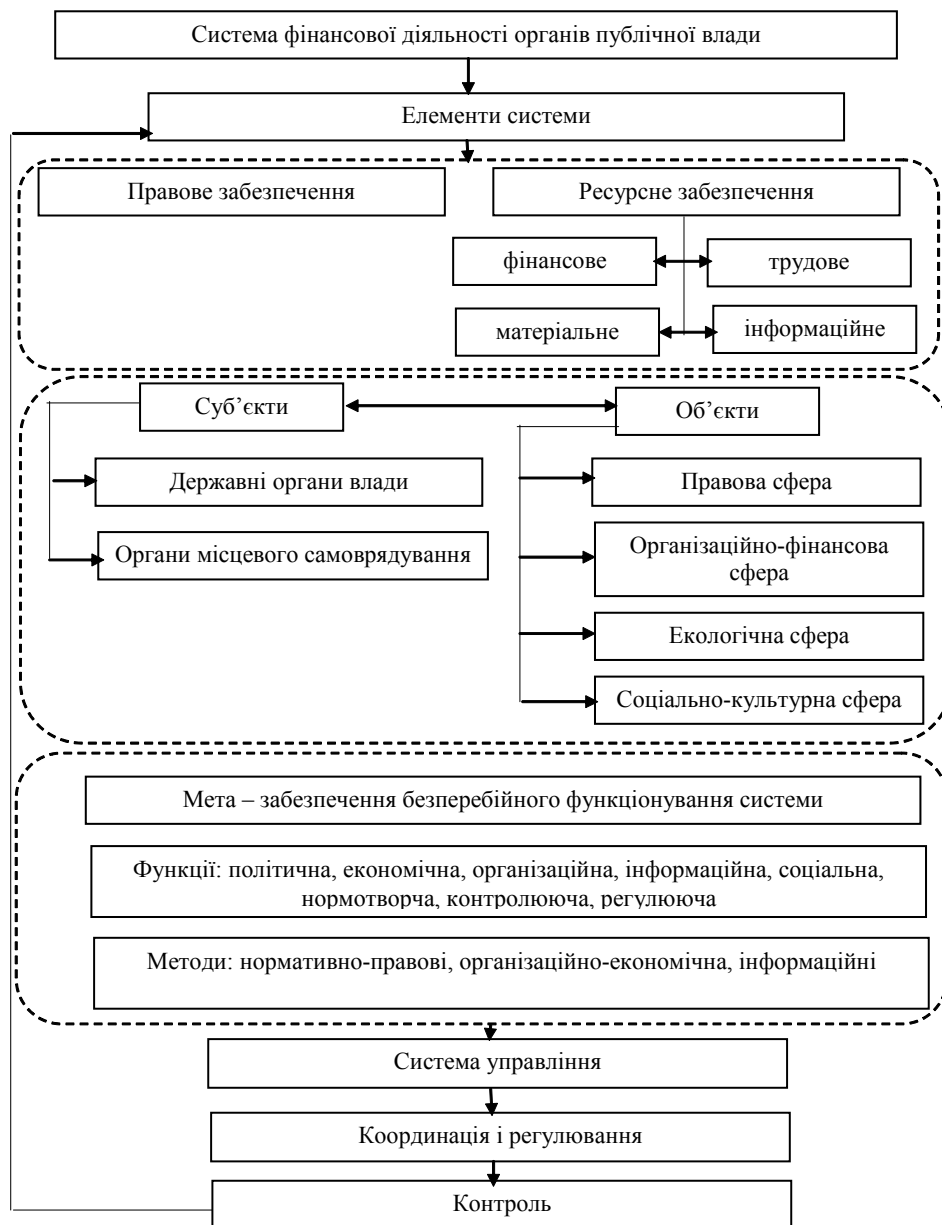

Рис. 1. Система фінансової діяльності органів публічної влади

чити, що процес фінансової діяльності від імені муніципалітетів не є незалежним від держави. Сфера фінансової діяльності перебуває у віданні органів місцевого самоврядування і самоврядування. Крім того, є загальна сфера діяльності у фінансовій діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування. В умовах ринкової економіки місцеві органи влади фінансують тільки цільові програми. Тим самим вони забезпечують повагу громадських інтересів всієї місцевої громади. Асигнування і позабюджетні ресурси, які беруть участь у цих проектах, можуть задовольнити потреби муніципальних утворень.

На додаток до прямого фінансування, в інтересах економічного розвитку, місцеві органи влади можуть також використовувати непряме фінансування у вигляді податкових пільг для сплати місцевих податків і зборів та при цьому зберігати резерви іноземної валюти для компаній на пільгових умовах. Конкретні види, суми і процедури надання фінансових пільг визначаються місцевим урядом у разі затвердженні конкретного мар-

кетингового плану. Фонди слід використовувати для підтримки підприємств, установ і органів, які забезпечують незалежність муніципалітетів і відповідають суспільним інтересам муніципалітетів, але не можуть працювати без припливу зовнішніх коштів. Муніципалітети також розподіляються позиками. Як і фінансування, воно задовольняє фінансові потреби розширення виробництва, але відрізняється від останнього за оборотом, терміновістю і окупністю.

Здійснення фінансової діяльності місцевого самоврядування передбачає створення чіткої правової системи в сфері місцевого самоврядування. Успіх системи залежить головним чином від того, повністю чи ні закони і постанови відображають основні характеристики системи, пов'язаних з громадськістю. Юридичні рамки фінансової діяльності місцевого самоврядування: Закони та постанови про фінансову діяльність місцевого самоврядування включають українське законодавство, постанови органів місцевого самоврядування та звичайні закони.

Таким чином, аналіз вищевказаної ситуації дозволяє назвати характеристики, властиві будь-якій правовій системі, і тому може бути використаний для розуміння характеристик адміністративно-правової системи управління фінансовою системою. По-перше, будь-яка правова організація розглядається як система.

Наступна характеристика будь-якої правової системи — її потужний динамічний характер. Таким чином, термін "динамічний" в сучасній українській мові визначається як: схильність до руху, ролі влади; в інтенсивних видах спорту внутрішня сила багата і здатна рухатися, розвиватися і змінюватися.

Наступною характеристикою розглядається через елементи структури адміністративно-правового механізму управління фінансовою системою.

Аналізуючи викладене вище положення, можна зробити висновок, що адміністративно-правова система управління фінансовою системою України являє собою потужну систему, засновану на нормах адміністративного права, яка реалізується у вигляді правових положень і з використанням певних методів. Прагне встановити правила по зв'язках з громадськістю в цій області. Серед характеристик адміністративно-правових методів управління фінансовими системами слід зазначити наступні: систематичність; потужний; відповідно до правил адміністративного права; в нього входять суб'єкти зі спеціальними повноваженнями в галузі управління фінансовою системою; ці повноваження знаходяться в фінансовій системі в рамках дії керівництва; використання конкретних форм і методів управління фінансовими системами. Проте потужна система адміністративно-правові методи управління фінансовою системою України мають такі структурні елементи: концептуальний склад; правила адміністративного права, які використовуються для управління фінансовою системою; заходи фінансового управління; форми управління фінансовою системою; методи управління фінансовими системами.

Система нормативного регулювання фінансової діяльності в Україні представлена на рисунку 1.

На сьогодні головною подією в розвитку правової основи фінансової діяльності є передача влади і сильне місцеве самоврядування. Вони є незалежним основним органом у формулюванні місцевих податкових правил. При цьому, податки, а також розмір податкової ставки знаходяться в межах, встановлених законом.

Регулярні закони і законопроекти необхідні, щоб заклати основи фінансової діяльності місцевого самоврядування. Якщо в муніципалітетах не проводиться успішна податково-бюджетна політика, існування місцевих органів влади, не кажучи вже про реальну основу для поділу влади між державою та муніципалітетами, не може бути гарантовано. Тому ми вважаємо за доцільне прийняття Закону України "Про фінансові основи органів публічної влади в Україні". Це збільшить частку доходів муніципалітету і зрівняє доходи муніципалітетів. Водночас цей закон слід розглядати як тимчасову модель для поліпшення бюджетних прав і взаємовідносин між бюджетами та встановлення відповідальності місцевих органів самоврядування за дотримання бюджетних прав. На підставі цього закону органи місцевого самоврядування можуть застосовувати цей закон у відпо-

відних сферах.

Необхідність прийняття цього Закону обумовлюється тим, що у зв'язку з високим попитом сьогодні, в деяких фінансових транзакціях все ще існують нерегульовані системи, інститути, що забезпечують їх впровадження на фінансовому ринку, державна фінансова політика вводиться в особливі періоди і т. д.

Предметом регулювання законів і правил в рамках даного нормативно-правового документа є:

- 1) визначити зміст, характер, принципи, основні завдання та закони і правила фінансової системи;
- 2) визначити основні принципи його організації в конкретний період, у тому числі в певні періоди: централізація розподілу фінансових ресурсів відповідно до пріоритетів і потреб певного визначеного періоду, використання ресурсів міжнародних організацій і країн, які мають спільні військові інтереси з Україною, і надавати підтримку протягом певного періоду;
- 3) встановлює процедури, основну структуру, організаційні та економічні заходи, що стосуються функціонування фінансової системи;
- 4) встановлення характеристик фінансового плану;
- 5) визначити орган влади, який буде відповідати за управління фінансовою системою, і забезпечувати процедуру управління фінансовою системою з боку уряду протягом певного періоду;
- 6) визначити особливе становище державних фінансів, фінансів місцевого самоврядування, відносин між бюджетами і фінансами різних холдингових компаній, приватних осіб і господарств;
- 7) управління національними методами фінансового управління і надавати їх спеціально для певних періодів.

У результаті можна відзначити, що внутрішні правила і політика в області фінансової системи України повинні продовжувати розвиватися. Це стосується як законів і нормативних актів, так і інституційних змін у фінансовій системі. Немає необхідності дотримуватися правил і положення, що стосуються навантаження на фінансову систему і її структурні елементи, але слід починати з законодавчого рівня, розвивати і приймати ефективну і належну поведінку в конкретних ситуаціях в певних місцях і в певний час. Те ж саме і з фінансовими установами. Діяльність і завдання таких органів державної влади не повинні дублюватися, масштаби впливу не повинні поширюватися один на одного, а система посадових осіб повинна бути вирівняна. Внутрішній нагляд за фінансовою системою повинен бути простим, справедливим, бажаним, стандартизованим і ефективним.

З метою внесення пропозицій щодо регулювання фінансової діяльності органів публічної влади нами пропонується проект Концепції регулювання розвитку фінансової діяльності органів публічної влади в Україні. Така концепція враховує регулювання діяльності в трьох основних напрямках: удосконалення державних органів управління, органів місцевого самоврядування, органів місцевої вади, модернізація суспільного розвитку, трансформація економіки. Модернізація державного управління повинна забезпечити розвиток інститутів та екологічної інфраструктури, здатних управляти комерційними і приватними установами в кожній області і

сприяти здійсненню їх громадянської роботи, система, що захищає громадян, суспільство, бізнес і країну від зовнішніх небезпек, система соціальної підтримки одиноких інвалідів. Модернізація органів місцевого самоврядування та адміністративних органів повинна передбачати такі завдання: перетворення регіональних адміністративних органів з адміністративних органів із загальними повноваженнями в органи виконавчої влади. Ці органи повинні спочатку провести моніторинг і координацію, перетворення регіональних державних органів, самостійність, відповідальність органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб.

ВИСНОВКИ

Дослідження фінансової діяльності органів публічної влади набуває все більшої актуальності через нестабільність товарних валют в суспільстві. Тому предметом даного дослідження є аналіз характеру та суті фінансової діяльності в частині напрямів функціонування органів публічної влади. Ще одним важливим напрямком цього дослідження є вивчення правових основ фінансової діяльності держави і муніципалітетів, оскільки форма і політика її здійснення визначаються державою в ряді нормативних актів.

У управлінні фінансовими відносинами застосування цивільних стандартів призвело до появи зв'язків з громадськістю, які сприяли більшому успіху раніше встановлених фінансових відносин. Безперечним є те, що в суспільстві, де діють товарно-грошові відносини, держава буде використовувати його на будь-якому етапі свого розвитку, і він не може використовуватися для контролю над різними економічними регуляторами, включаючи фінансові системи. У ринковій економіці контроль держави над суспільним розвитком зберігається, але форма і метод його впливу повинні враховувати особливу соціальну економіку і інтереси громадян.

На основі аналізу наукових поглядів вчених у галузі фінансів і фінансового права були розглянуті особливості фінансової діяльності системи органів державної влади і, тим самим, забезпечив поступовий розвиток суспільства, заснований на співвідношенні товарів і грошей.

Виходячи з ідеологічної позиції про об'єктивну необхідність існування системи фінансування органів публічної влади, де діють товарно-грошові відносини, пропонується така позиція. Види діяльності, які їх використовують в управлінні суспільством, тобто фінансова діяльність є передумовами їх виникнення та реалізації в суспільстві. В цьому випадку товарно-грошові відносини є свого роду фондами, метою яких є створення і використання різних типів фондів. З іншого боку, подібна структура є необхідною умовою функціонування самої фінансової системи. Вона постійно змінюється, залежить від різних аспектів соціально-економічного і політичного характеру і вимагає нормативно-правового регулювання.

У зв'язку з відсутністю правової концепції фінансової діяльності держави в статті вона визначається як особлива діяльність органів державного управління та місцевого самоврядування. У реалізації цими елементами публічної влади державного регулювання це про-

являється як організаційна, правова і фактична дія, яка спрямована на створення, розподіл (перерозподіл) і використання коштів. Існують як централізовані, так і децентралізовані ринкові умови для отримання фінансової підтримки з боку суспільства і держави. В статті проаналізовано суть національної фінансової діяльності і зроблено висновок, що з точки зору ринкової комунікації фінансова діяльність не тільки орієнтована на фіскальну політику, але також включає процеси створення, розподілу і перерозподілу ресурсів. Певне використання коштів економічними партнерами є частиною здійснення прав приватної власності. В фінансовому секторі принцип злиття державних і приватних інтересів знаходить відображення в таких фактах: держава встановлює основу в загальному обороті, що забезпечує умови для участі всіх економічних суб'єктів, незалежно від їх володіння. З іншого боку, поява централізованих публічних фондів вимагає від держави здійснювати фінансовий контроль над фінансовою діяльністю господарюючих суб'єктів незалежно від форми власності.

У результаті проведеного дослідження та аналізу системи фінансової діяльності органів публічної влади, запропонований проект Концепції удосконалення правового регулювання фінансової діяльності. Модернізація державного управління повинна забезпечити розвиток інститутів, які можуть управляти комерційними і приватними установами в кожній області і сприяти роботі громадян. Це система, що захищає громадян, суспільство, компанії і країну від зовнішніх небезпек. Модернізація муніципальних утворень і адміністративних установ повинна включати такі завдання: перетворення регіональних адміністративних органів. Ці установи необхідно спочатку контролювати і координувати, перетворити регіональні урядові установи і встановити автономію і підзвітність перед місцевими органами влади та їх посадовими особами.

Література:

1. Гуць А.О. Удосконалення оподаткування в умовах децентралізації. Студентські наукові читання-2018. 2018. Вип. 2. С. 51—55.
2. Дем'янишин В., Лободіна З. Розвиток фінансового механізму в умовах реформування фінансової системи України. Формування ринкової економіки в Україні. 2020. Вип. 43. С. 59—81.
3. Коваль Ю.В. Правові відносини: окремі загальнотеоретичні аспекти. Редакційна колегія. 2019. Вип. 5. С. 91—97.
4. Малишко В.В. Державні фінанси України та їх вплив на соціально-економічний розвиток держави. Київ: НІСД, 2020, 380 с.
5. Нестеренко А.С. Фінансова система України: правова характеристика та законодавче регулювання: дис... д-ра юрид. наук: 12.00.07. Одеса, 2015. 455 с.
6. Неугодніков А.О. Специфіка правових актів індивідуальної дії. Актуальні проблеми держави і права. 2009. Вип. 45. С. 204—207.
7. Ніщимна С.О. Принципи публічної фінансової діяльності в бюджетній сфері: дис.... д-ра юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2013. 400 с.
8. Орлюк О.П. Фінансове право: Академічний курс: підручник. Київ: Юрінком інтер, 2010. 808 с.

9. Очкуренко С.В., Баштовий С.В. Актуальні проблеми визначення меж фінансово-праоввого регулювання. Право і громадянське суспільство. 2013. № 4. С. 85—90.

10. Перепелиця М.О. Суб'єкти фінансового права (теоретичні аспекти): дис.... д-ра юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2012. 400 с.

11. Поліщук В.А. Праксеологічний підхід як інноваційна основа вдосконалення професійної підготовки майбутніх соціальних працівників. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2014. Вип. 32. С. 148—150. URL: <http://www.irbis-nbuv.gov.ua>

12. Поліщук Я.В. Ставка податків і зборів: правова природа та класифікація: дис... канд. юрид. наук: 12.00.07. Запоріжжя. 2018, 204 с.

13. Правові проблеми місцевих фінансів України: теоретико-прикладне дослідження: монографія [Музика-Стефанчук О.А., Губерська Н.Л., Дмитренко Е.С. та ін.]. Кам'янець-Подільський: Друк. Рута, 2016. 386 с.

14. Семчик О.О. Держава і фінанси: правовий зв'язок: моногр. Київ: Вид-во "Юридична думка", 2010. 204 с.

15. Фрич Р.І. Правосуб'єктність бюджетних установ як суб'єктів фінансового права. Право та державне управління. 2013. № 2. С. 37—41.

16. Яговкіна В.А. Налоговое правоотношение (теоретико-правовой аспект). Москва: Граница, 2004. 104 с.

References:

1. Guts, A.A. (2018), "Improvement of taxation in terms of decentralization", Student scientific readings-2018, vol.2, pp. 51—55.

2. Demyanyshyn, V. and Lobodina, Z. (2020), "Development of the financial mechanism in terms of reforming the financial system of Ukraine", Formation of a market economy in Ukraine, vol. 43, pp. 59—81.

3. Koval, Y.V. (2019), "Legal relations: some general theoretical aspects", Editorial Board, vol. 5, pp. 91—97.

4. Malyshko, V.V. (2020), Derzhavni finansy Ukrainy ta yikh vplyv na sotsialno-ekonomichnyi rozvytok derzhavy [Public finances of Ukraine and their impact on socio-economic development of the state], NISS, Kyiv, Ukraine.

5. Nesterenko, A.S. (2015), "Financial system of Ukraine: legal characteristics and legislative regulation", Ph.D. Thesis, Law, Odessa, Ukraine.

6. Neugodnikov, A.A. (2009), "Specifics of legal acts of individual action", Current issues of state and law, vol. 45, pp. 204—207.

7. Nishchimna, S.O. (2013), "Principles of public financial activity in the budget sphere", Ph.D. Thesis, Law, Kyiv, Ukraine.

8. Orlyuk, O.P. (2010), Finansove pravo: Akademichni kurs: pidruchnyk [Financial law: Academic course: textbook], Yurinkom inter, Kyiv, Ukraine.

9. Ochkurenko, S.V. and Tower, S.V. (2013), "Actual problems of defining the boundaries of financial and legal regulation", Law and civil society, vol. 4, pp. 85—90.

10. Quail, M.O. (2012), "Subjects of financial law (theoretical aspects)", Ph.D. Thesis, Law, Kharkiv, Ukraine.

11. Polishchuk, V.A. (2014), "Praxeological approach as an innovative basis for improving the training of future social workers", Scientific Bulletin of Uzhhorod National University, vol. 32, pp. 148—150.

12. Polishchuk, Y.V. (2018), "Rate of taxes and fees: legal nature and classification", Ph.D. Thesis, Law, Zaporozhye, Ukraine.

13. Muzyka-Stefanchuk, O.A. (2016), Pravovi problemy mistsevykh finansiv Ukrainy: teoretyko-prykladne doslidzhennia: monohrafiia [Legal problems of local finances of Ukraine: theoretical and applied research: monograph], Ruta, Kamenets-Podolsky, Ukraine.

14. Semchik, O.O. (2010), Derzhava i finansy: pravovi zviyazok: monohrafiia [State and finance: legal relationship: monograph], Yuridichna Dumka Publishing House, Kyiv, Ukraine.

15. Fritsch, R.I. (2013), "Legal personality of budgetary institutions as subjects of financial law", Law and public administration, vol. 2, pp. 37—41.

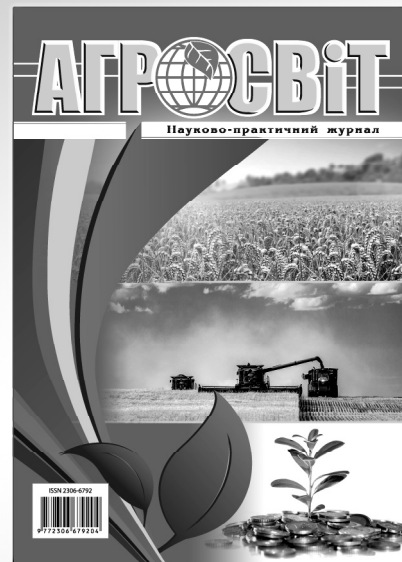
16. Yagovkina, V.A. (2004), Nalohovoe pravootnosheniye (teoretyko-pravovoi aspekt [Tax legal relationship (theoretical and legal aspect)], Granitsa, Moscow, Russia.

Стаття надійшла до редакції 31.03.2021 р.

АГРОСВІТ

www.agrosvit.info

Передплатний індекс: 23847

Виходить 24 рази на рік

Журнал включено до переліку наукових фахових видань України з ЕКОНОМІЧНИХ НАУК (Категорія «Б»)

Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292